

ЧУДОДЕЙНО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Джон Лейк

Съпругата ми, която бавно угасваше в продължение на много години, беше последният от четиримата ми близки хора, който получи изцеление. Но преди Божията сила да слезе върху нея, трябваше да разбере, както никога досега, каква отдаденост иска Бог от мен и какво трябва да даде всеки християнин на Бога.

С всеки изминал ден смъртта се прокрадваше все по-близо до съпругата ми. Най-последният ѝ час приближи. До леглото ѝ беше един от нашите братя свещеници. Със сълзи на очи той се обърна към мен и каза: „Приеми факта, че жена ти умира.“

Помислих си за малките ни деца. Помислих за тази, която обичах като собствената си душа, и в сърцето ми се надигна буря от протести. Чувствах се така, сякаш Бог се е обидил, като е чул думите на свещеника. Но все още имах много да уча.

В голямо объркване се прибрах вкъщи, взех Библията си, която лежеше на камината, и я хвърлих на масата. Ако някога Господ е отварял Библията, за да може човек да каже думите, от които толкова много се е нуждаел, то Той го направи за мен в този момент.

Падайки на масата, книгата се отвори на Деяния 10 глава и погледът ми се спря на 38 стих, в който се казваше: *„Как Бог помаза Исус от Назарет със Светия Дух и със сила, и Той ходеше, правеше добро и изцеляваше всички обладани от дявола, защото Бог беше с Него“*.

Като гръмотевица тези думи пронизаха сърцето ми. *„Обсебени от дявола“!*

Значи Бог не е причината за всички болести! И всички онези хора, които Исус излекува, не са били болни от Бога!

Бързо намерих друго Писание и прочетох думите на Исус от **Лука 13:16**: *„А тази дъщеря на Авраам, която Сатана е вързал за осемнадесет години, не трябва ли да се развърже тази връзка в съботния ден?“*

Новото разбиране за служението на Исус, което ми беше разкрито чрез Словото, събуди в сърцето ми вяра с необикновена сила. Сега разбирах защо Исус изцеляваше болните: Той изпълняваше волята на Своя Отец и, изпълнявайки волята на Своя Отец, унищожаваше делата на дявола (**Евреи 2:14**).

Изрекох тези думи в душата си: „Разрушителното дело на дявола в живота на жена ми трябва да бъде спряно в името на Исус Христос, Който умря, като взе върху Себе Си всички наши немощи и болести.“

На следващата сутрин молитвата за изцелението на съпругата ми беше насрочена за 9,30 часа. И този път уведомих всички мои приятели по телефона или с телеграма за молитвата и ги помолих да се присъединят към нея.

Точно в 9:30 часа сутринта коленичих до леглото на умиращата ми съпруга и извиках към живия Бог. Огънят на Божията сила се спусна върху нея, като прониза цялото ѝ тяло от главата до краката. Парализата я напусна и сърдечният ѝ ритъм се нормализира. Кашлицата ѝ премина, дишането ѝ стана редовно и температурата ѝ спадна до нормалното. Божията сила се разля свободно в тялото ѝ и потече като кръв във вените ѝ.

Докато продължавах да се моля, чух няколко думи да се откъсват от устните ѝ: „Хвала на Господа, изцелена съм!“. Тя произнесе тази фраза със силен ясен глас, а не със слаб, прекъсващ, както преди. После отметна одеялото и след минута се изправи на пода.

Какъв ден! Дали някога ще мога да го забравя? Сърцата ни бяха изпълнени с радост и благодарност към Бога за това чудодейно изцеление.

Новината бързо се разпространи в нашия град, щат и дори в страната. Тя беше обсъждана във вестниците и домът ни се превърна в поклоннически център. Хора идваха от цялата страна, за да видят и да поговорят със съпругата ми. Писма се стичаха до нея.

В душите ни засия нова светлина. В края на краищата църквата ни учеше, че дните на Божиите чудеса и знамения отдавна са отминали. С вяра в тази безсмислица осем от моите братя и сестри отидоха в гробовете си. Но сега, когато светлината на истината озари сърцата и умовете ни, ние успяхме да видим чудовищните лъжи, измислени без съмнение от дявола и упорито провъзгласявани за истина от църквата, като по този начин краде от хората законното им право на изцеление, което Бог им е завещал чрез кръвта на Исус Христос.